

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 45/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť E. B., bytom P. B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1 až 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a žiada Ústavný súd Slovenskej republiky o zásah do jeho majetkového sporu s mestom Považská Bystrica vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5 C 383/00, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti E. B. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. januára 2002 doručené podanie E. B., bytom P. B., (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1 až 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a hlavne žiada ústavný súd, aby zasiahol

do jeho majetkového sporu s mestom Považská Bystrica vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5 C 383/00.

Ústavný súd výzvami z 13. februára 2002 a 6. marca 2002 upozornil navrhovateľa na vady jeho podania. Tento časť nedostatkov podania odstránil podaním doručeným ústavnému súdu 6. marca 2002.

Po 1. januári 2002, keď podľa ústavného zákona č. 90/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nadobudlo účinnosť nové znenie čl. 127 ústavy, sa fyzické osoby a právnické osoby môžu pred ústavným súdom domáhať ochrany svojich základných práv a slobôd okrem niektorých zvlášť upravených prípadov len prostredníctvom sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. Preto ústavný súd vyhodnotil podanie navrhovateľa, ktorým sa domáha ochrany svojich práv, ako sťažnosť, ktorá nemá zákonom predpísané náležitosti.

Ústavnému súdu bolo 22. marca 2002 doručené podanie navrhovateľa, ktorým vzal svoju sťažnosť späť. Ako späťvzatie sťažnosti vyhodnotil ústavný súd toto podanie hlavne na základe nasledovnej formulácie: „Na základe toho úctivo žiadame, aby bolo naše podanie pozastavené. Agendu, ktorú sme Vám zaslali, ak Vám nerobí problém, nám láskavo môžete vrátiť.“

Keďže konanie pred ústavným súdom podľa § 18 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) začína už doručením návrhu ústavnému súdu, musí ústavný súd po späťvzatí sťažnosti podľa § 54 zákona o ústavnom súde rozhodnúť o zastavení konania. V danom prípade zo sťažnosti nevyplýva, že by došlo k mimoriadne závažným porušeniam základného práva alebo slobody navrhovateľa, a preto sa ústavný súd rozhodol na základe späťvzatia sťažnosti konanie zastaviť. Navyiac, navrhovateľ sa vo väčšej časti svojej sťažnosti domáha, aby ústavný súd konal o veci, pre ktorú mu chýba právomoc, a ani nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2002